

KRESHMA E VËRTETË - Këshilla nga shën Joan Gojarti

Kreshmën, vëllezër të dashur, nuk duhet ta kuptojmë ashtu si e kupton shumica e të krishterëve, d.m.th. largim nga disa gjellë të caktuara. Jo. Kreshma e vërtetë nuk është të largohesh vetëm nga disa gjellë, po bashkë me këto të heqësh dorë dhe nga ligësitë, dhe nga mëkatet. Po, duhet të largohesh nga disa gjellë; po njëkohësisht është e domosdoshme që të largohesh dhe nga mendimet e liga, nga dëshirat e dobëta, nga veprimet e këqija. Kjo është kreshma e vërtetë; vetëm kjo mund t'i shpëtojë ata që e mbajnë.

E dini se ç'thotë Shkrimi i Shenjtë për kreshmën?

“Atleti nuk e merr dot kurorën po të mos luajë sipas rregullave të pranuar”. Edhe ne që mbajmë kreshmë, që të mos rrezikojmë të humbasim shpërblimin dhe dhuratën që na përket, le të mësojmë se si duhet të mbajmë kreshmë.

Edhe fariseu i paravalisë mbajti kreshmë, por megjithatë doli prej tempullit pa ndonjë fitim e dobi për shpirtin e tij. Përkundrazi tagrambledhësi, i cili nuk mbajti kreshmë doli më i fituar se fariseu.

Kjo na tregon se nga kreshmimi nuk mund të rrjedhë asnjë dobi, në qoftë se nuk shoqërohet prej shumë gjërash të tjera. Mbajtën kreshmë ninevitët dhe tërhoqën

mëshirën dhe dashurinë e Perëndisë; mbajtën keshmë dhe judenjtë, por ata jo vetëm që nuk fituan gjë, por edhe ikën të turpëruar e të akuzuar.....

Këto i thashë, jo që të përbuzim keshmët, po t'i nderojmë ato duke i mbajtur si duhet dhe t'i nderojmë ato duke u larguar jo vetëm nga disa gjellë të caktuara, por edhe nga mëkatet. Ai që kujton se keshmë është largim nga disa gjellë, ky e përbuz keshmën.

Mban keshmë? Tregoje me vepra.

Me çfarë veprash?

Kur shikon ndonjë të vobektë, ndihmoje;

kur takohesh me armikun tënd, të pajtohesh e të bëhesh mik me të;

të mos shash,

të mos shpifësh,

të mos vjedhësh,

të mos bësh ndonjë padrejtësi,

të mos mbash nëpër gojë njerëzit e tjerë,

etj., etj.

Me fjalë të tjera nuk duhet të mbajë keshmë vetëm goja, por edhe syri, edhe veshi, edhe këmbët, edhe duart, edhe të gjitha pjesët e trupit tënd.

Le të mbajnë keshmë duart, duke mos u ndotur me vjedhje e grabitje; le të mbajnë keshmë edhe këmbët, duke u larguar nga rruga që shpie nëpër qendra të liga dhe nëpër mbledhje imorale e të dobëta; le të mbajnë keshmë sytë, duke mos u hedhur nëpër fytyra të bukura me qëllim satanik e shtazor, sepse do të ishte një gjë qesharake sikur gojën ta largosh nga gjellët – të cilat në fund të fundit në vetvete nuk janë të këqija -, kurse syve të mos t'u japësh leje të prekin gjërat që janë të ndaluara dhe që janë vetiu të liga.

Nuk ha mish?

Bukur; por mos i lër dhe sytë të “hanë” imoralitet dhe paturpësi. Le të mbajnë keshmë edhe veshët.

Po kur mban keshmë veshi?

Keshma e veshit është të mos dëgjojë e të mos pranojë as sharje, as shpifje, as qortime.

Shkrimi i Shenjtë thotë: “Të mos pranosh të dëgjosh të shara dhe fjalë të liga”.

Le të mbajë keshmë dhe goja, e goja mban keshmë kur nuk nxjerr asnjë fjalë të keqe.

Se me të vërtetë, ç'dobi vjen kur nga njëra anë nuk hamë zogj edhe peshk e nga ana tjetër i kafshojmë e i copëtojmë vëllezërit tanë?